

บทที่ 4

การวิเคราะห์เนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2535

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2535 พบว่าภาพยนตร์ไทยทั้ง 9 เรื่องนำเสนอเรื่องราวประเภทสนุกสนาน เบาสมอง และมีลักษณะโดยรวมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมหาวิทยาลัย มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในด้านชีวิตการเรียน ชีวิตการเล่นสนุกสนานกับเพื่อน ชีวิตความรัก และชีวิตครอบครัวซึ่งมีการนำเสนอให้เห็นถึงปมปัญหาที่มีสาเหตุมาจากการเกิดช่องว่างระหว่างวัยของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง และปัญหาในเรื่องความรัก แต่ปัญหาต่างๆก็ได้รับการแก้ไขและคลี่คลายไปในทางที่ดีในตอนจบของเรื่อง เมื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์ทั้ง 9 เรื่อง ปรากฏให้เห็นเนื้อหาทางด้านวัฒนธรรมวัยรุ่นแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. วัฒนธรรมทางการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น
2. วัฒนธรรมทางด้านค่านิยมของวัยรุ่น

1. วัฒนธรรมทางการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น

วัฒนธรรมทางการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทั้ง 9 เรื่อง พบว่า การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นจะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการเรียน การดำเนินชีวิตในการเที่ยวเตร่กับเพื่อน การดำเนินชีวิตในด้านความรัก และการดำเนินชีวิตในด้านชีวิตครอบครัวของวัยรุ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การดำเนินชีวิตในการเรียน

การดำเนินชีวิตที่สำคัญที่สุดของวัยรุ่นคือ การดำเนินชีวิตในวัยเรียน โดยภาพยนตร์ได้นำเสนอเรื่องราวชีวิตของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสหศึกษาในระดับกลาง มีเพียงภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน เท่านั้นที่ได้เสนอภาพการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในโรงเรียนนานาชาติ และภาพยนตร์บางเรื่องได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง แชะ แชะ แชะ เจอแจ้วแหว แชะ แชะ แชะ 2 ฉบับโปรงใส ผ่ากฝนไว้เดี๋ยวจะเลี้ยวมาเอา เฉ็ม เฉ็ม แล้วยกน้ำ และเท สัม อ่อง ที่เสนอเรื่องราวชีวิตของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการสะท้อนให้เห็นภาพการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในเมืองไม่ใช่วัยรุ่นในชนบท โดยรวมแล้วจะเป็นการกล่าวถึงการดำเนินชีวิตในการเรียนของวัยรุ่นที่

เป็นการกล่าวถึงชีวิตที่โรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นนั้นให้ความสำคัญกับการคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนของเขามาก โดยจะมีความรักใคร่และไว้วางใจต่อกัน เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง เท่ ส้ม อ่อง พบว่า เท่ จะปรึกษา อ่อง ตลอดเวลาเมื่อเขามีปัญหาทางด้านความรัก หรือ แด้ว ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ที่มี นุ่น เป็นเพื่อนสนิทที่คอยให้คำแนะนำและเป็นທີ່ปรึกษาเมื่อ แด้ว เผชิญกับปัญหาทางด้านความรัก

นอกจากนี้ยังมีความเห็นอกเห็นใจและต้องการช่วยเหลือกัน เช่น อ่อง ในภาพยนตร์เรื่อง เท่ ส้ม อ่อง ที่คอยช่วยเหลือโดยการหาวิธีการเพื่อที่จะทำให้ เท่ จับ ส้ม ได้สำเร็จ อาทิ เป็นคนไปซื้อดอกไม้เพื่อให้ เท่ นำไปมอบให้ ส้ม , ให้ เท่ ขอยืมรถเก๋งเพื่อจับพา ส้ม ไปรับประทานข้าวเย็น , คิดหาวิธีการที่จะทำให้ ส้ม ประทับใจเมื่อได้รับภาพวาดที่วาดโดยฝีมือของ เท่ โดยการนำภาพวาดของ ส้ม ไปวางไว้ในหอประชุม มีการเปิดเพลงประกอบ และมีแสงไฟส่องไปที่ภาพวาดนั้น รวมทั้งมีความผูกพันต่อกัน เช่น การที่กลุ่มวัยรุ่นในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป จัด meeting กันหลังจากที่เรียนจบจากโรงเรียนไปแล้ว

และแม้ว่าบางครั้งจะมีความขัดแย้งกันบ้าง แต่ก็มักจะปรับความเข้าใจต่อกันได้ เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ในตอนเริ่มต้นของเรื่องจะมีความขัดแย้งกันโดยนักเรียนแผนกวิทย์แอบไปปรับเข็มนาฬิกาที่ใช้ในการเคารพธงชาติให้เป็นเวลา 8 นาฬิกา ทั้งๆที่ยังไม่ถึงเวลา เพื่อที่จะแกล้งให้นักเรียนแผนกศิลป์ไปเข้าแถวที่กลางสนาม โดยนักเรียนแผนกวิทย์ขึ้นหัวเราะอย่างสนุกสนานอยู่บนอาคารเรียน และนักเรียนแผนกศิลป์แก้แค้นโดยการโยนชอล์กแปรงลบกระดาน และลูกวอลเลย์บอลลงมาจากอาคารเรียนเพื่อให้ถูกศีรษะของกลุ่มนักเรียนแผนกวิทย์ที่กำลังเดินอยู่ข้างล่าง แต่เมื่อมีกลุ่มนักเรียนจากโรงเรียนอื่นมารุมทำร้าย เต๊ะ ซึ่งเป็นนักเรียนแผนกศิลป์ เพื่อนๆคนอื่นๆไม่ว่าจะเรียนอยู่แผนกวิทย์หรือแผนกศิลป์ก็จะมาให้ความช่วยเหลือเนื่องจากเป็นเพื่อนโรงเรียนเดียวกัน จึงทำให้ความขัดแย้งดังกล่าวเปลี่ยนเป็นความเป็นเพื่อน และในภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน ที่เกิดความขัดแย้งระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง โดยจะมีการแข่งขันเพื่อเอาชนะกันอยู่ตลอดเวลา เช่น แร็ปแข่งเล่นดนตรีกับ ยังก์ โดย แร็ป เล่นระนาด ส่วน ยังก์ เล่นกีต้าไฟฟ้า ทำให้เกิดเสียงดังและถูกอาจารย์ทำโทษทั้ง 2 คน มีการแข่งขันฟุตบอลระหว่างทีมรุ่นพี่กับทีมรุ่นน้อง และมีการกลั่นแกล้งกัน โดย ยังก์ นำปรอทไปใส่ลงในจานอาหารของ แร็ป แต่เมื่อ ยังก์ ไวท์ และไทสัน ถูกกลุ่มวัยรุ่นอันธพาลรังแก แร็ป บีเวอร์และนิว ก็ไปช่วยเหลือจึงทำให้ปรับความเข้าใจกันได้ที่สุดในที่สุด

สำหรับบรรยากาศในห้องเรียนนั้นพบว่า ภาพยนตร์จะเสนอให้เห็นภาพของความไม่สนใจในการเรียนของกลุ่มวัยรุ่นซึ่งปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ครู

นวนลศรีจะคอยดูว่านักเรียนที่ไม่สนใจการเรียนว่า “พวกเขาไม่ตั้งใจเรียนอย่างนี้ จะสอบ entrance คิดได้ยังไง” และจากภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน นีนี้ พู๊ดกับ แร้พว่า “จะสอบแล้วยังไม่อ่านหนังสืออีกเดี๋ยวก็น่าสอบตกหรอก” มีการเล่นกันในระหว่างเรียนโดยการแกล้งครู เช่น จากภาพยนตร์เรื่อง เล้ม เล้ม แล้วยังก็น่า นักเรียนแผนกวิทย์ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ที่นำชอล์กไปป้ายไว้ริมขอบโต๊ะเรียน แล้วจัดแถวโต๊ะเรียนให้แคบเพื่อที่กระโปรงของครูนวนลศรีจะได้เปื้อนชอล์กเวลาเดินเข้า เดินออก มีการพูดหยอกล้อครูแทนที่จะถามคำถามที่เกี่ยวกับบทเรียน เช่น นักศึกษาชายคนหนึ่งถามอาจารย์ก้าวน้ำา ขณะที่กำลังเรียนหนังสืออยู่ในห้องเรียนว่า “อาจารย์มีแฟนหรือยังครับ ยอดเขาจะยกน้องสาวให้” หรือ ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ที่นักเรียนแผนกวิทย์ถามครูปีทมาซึ่งเป็นครูฝึกสอนในขณะที่กำลังเรียนหนังสือว่า “ครูมีแฟนหรือยัง” และ “ครูเคยประกวดนางงามหรือเปล่า” นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงอากัปกริยาที่เมื่อหน้าต่อการเรียน ต้องการให้หมดเวลาเรียนเร็วๆ ดังเช่น แร้พ บีเวอร์และนิว ในภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน ขณะที่กำลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ร่วมมือกันปรับเข็มนาฬิกาในห้องเรียนเพื่อให้เวลาเดินเร็วขึ้น แต่จะรู้สึกสนุกสนานกับวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติ เช่น นักศึกษาชายในภาพยนตร์เรื่อง เล้ม เล้ม แล้วยังก็น่า เรียนวิชาการเกษตรอยู่กลางสนามนั้น พวกเขาจะร้องเพลงไปด้วย ทำงานเกษตรไปด้วย ดังนั้นจะเห็นว่าเนื้อหาของภาพยนตร์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในด้านการเรียนที่โรงเรียนที่ปรากฏออกมาส่วนมากจะแสดงให้เห็นถึงความไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจและไม่เอาใจใส่การเรียนหนังสือ แต่ก็ยังพอจะมีปรากฏให้เห็นภาพของการตั้งใจเรียนให้เห็นอยู่บ้าง ถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนน้อยก็ตาม ดังเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน นีนี้ ดิววิชาคณิตศาสตร์ให้ แร้พ ก่อนถึงวันสอบ

นอกจากการนำเสนอภาพการดำเนินชีวิตในด้านการเรียนที่โรงเรียนแล้ว การดำเนินชีวิตในด้านการเรียนของวัยรุ่นยังปรากฏให้เห็นในภาพของการไปทำกิจกรรมนอกหลักสูตรของวัยรุ่นโดยการไปทัศนศึกษาที่ต่างจังหวัดด้วย เช่น นักศึกษาแผนกช่างภาพ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ และนักศึกษาชมรมช่างภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในภาพยนตร์เรื่อง แชะ แชะ แชะ 2 ฉบับโปร่งใส ไปฝึกการถ่ายรูปนอกสถานที่กันที่ปราสาทเขาพนมรุ้ง และไปออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทโดยการไปสร้างโรงเรียนและสุขาที่หมู่บ้านโคกอีเปาะ หรือนักศึกษาแผนกช่างภาพและแผนกก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ในภาพยนตร์เรื่อง แชะ แชะ แชะ เจอแจ้วแห้ว ที่ไปช่วยกันทาสีใหม่ให้โรงเรียนยากจนในชนบท ซึ่งพบว่าภาพที่ปรากฏออกมาจะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและสนใจในการทำกิจกรรมเหล่านั้นมากกว่าการเรียนที่โรงเรียน

1.2 การดำเนินชีวิตด้านการเที่ยวเตร่กับเพื่อน

วัฒนธรรมวัยรุ่นที่พบในภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นคือ ด้านการเที่ยวเตร่กับเพื่อน จะเป็นการไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนๆตามลำพังโดยไม่มีผู้ปกครองไปด้วย โดยจะเป็นการเที่ยวเตร่ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด การเที่ยวเตร่ที่ต่างจังหวัด โดยส่วนมากจะเป็นการไปเที่ยวชายทะเลหรือเกาะ โดยมีวัตถุประสงค์คือเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดหลังจากสอบเสร็จแล้ว และเป็นการร่วมสนุกกับกลุ่มเพื่อน ดังเช่น กลุ่มวัยรุ่นในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสั่งเบปที่พากันไปเที่ยวชายทะเล มีการร้องเพลงรอบกองไฟ เล่นน้ำทะเล ชีรรถจักรยานและรถมอเตอร์ไซค์ซอปปเปอร์ริมชายหาด และภาพยนตร์เรื่อง มอแกน 99 ครั้งก็ถึงได้ ที่กลุ่มวัยรุ่นทั้งชายและหญิงจำนวน 5 คน ไปเที่ยวเกาะมอแกนกัน ถึงแม้ว่าการเดินทางจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก เช่น ต้องเดินผ่านป่าที่มีดินเป็นโคลน ซึ่งลื่นและทำให้หกล้ม ต้องปีนเถาวัลย์และต้องเดินขึ้นเขา แต่ภาพยนตร์ก็นำเสนอให้เห็นถึงการเที่ยวเตร่อย่างสนุกสนานของวัยรุ่น การเที่ยวเตร่ในกรุงเทพ ส่วนมากจะเป็นการเดินทางตามห้างสรรพสินค้า ดังเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกจุดไม่อยู่ ที่กลุ่มวัยรุ่นชายคือ กษณะ จากร ปิโรส และศักดา ไปเดินเล่นในห้างสรรพสินค้าโดยไม่ปรากฏให้เห็นภาพของการซื้อของ เช่นเดียวกับ แร็ป บีเวอร์ และนิว ในภาพยนตร์เรื่องป้อสำหรับบางวัน ที่ปรากฏให้เห็นภาพการไปเดินเล่นโดยไม่ซื้อของ แต่มีจุดประสงค์ให้เห็นบ้างคือ แร็ป จะเดินตรงไปที่แผนกเครื่องเสียง ซึ่งเขามีความสนใจ ในขณะที่ ภาวิดา และจามิกา ในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกจุดไม่อยู่ ไปเที่ยวที่ห้างสรรพสินค้าเพื่อชมภาพยนตร์ และเล่นสเก็ตน้ำแข็งหรือการไปเดินเที่ยวย่านสยามสแควร์ ดังเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง แซะ แซะ แซะ เจอแจ้วแหวนเมื่อ พี่จืด งาม มะลิ บิ่ง พุย และหะเหลิม ว่ากำลังจะไปไหน บิ่งตอบว่า “ไปเดินเล่นสยาม” และการไปเที่ยวดิสโก้เธค เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน แร็ป บีเวอร์ นิว รวมทั้ง ยังกี้ ไวท์ ไทสัน นีนี และเชอรี ไปเที่ยวดิสโก้เธคเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดหลังจากที่ แร็ปและยังกี้ถูกอาจารย์ทำโทษเพราะเล่นดนตรีเสียงดังรบกวนคนอื่น ยังกี้ จึงพูดกับ ไวท์ ไทสัน นีนี และเชอรีว่า “คืนนี้ไปเที่ยวกันดีกว่า” ซึ่งความหมายของการ “ไปเที่ยว” ของวัยรุ่นก็คือ การไปเที่ยวดิสโก้เธคนั่นเอง

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการดำเนินชีวิตในด้านการเที่ยวเตร่กับเพื่อนของวัยรุ่นเป็นไปอย่างสนุกสนาน ภาพที่เห็นส่วนใหญ่เป็นการเสนอเรื่องราวชีวิตการเที่ยวเตร่ของวัยรุ่นในเมืองที่นิยมไปเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า ไปเที่ยวดิสโก้เธค ชมภาพยนตร์ เล่นสเก็ตน้ำแข็ง หรือไปพักผ่อนตากอากาศที่ชายทะเล และขี่รถมอเตอร์ไซค์ซอปปเปอร์ท่องเที่ยวตามชนบท

1.3 การดำเนินชีวิตในด้านความรัก

เนื้อหาภาพยนตร์ที่ปรากฏให้เห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับความรักของวัยรุ่น โดยมากเป็นการนำเสนอให้เห็นถึงความรักแบบกระจุกกระจิมของวัยรุ่น กล่าวคือ เป็นความรักของหนุ่มสาวที่ฝ่ายชายใช้วิธีการต่างๆ ในการจีบฝ่ายหญิง ดังเช่น เท่ นำดอกกุหลาบสีแดงซึ่งสื่อความหมายถึง ความรัก ไปมอบให้ ส้ม ในขณะที่ โจ นำของขวัญวันวาเลนไทน์ไปมอบให้ นา ซึ่งก็แสดงความหมายถึงการบอกรักเช่นเดียวกัน นอกจากการจีบโดยการมอบสิ่งของที่สื่อความหมายว่า “รัก” ให้กับหญิงคนรักแล้ว ในภาพยนตร์ยังเสนอวิธีการส่งข้อความสื่อรัก คือการเขียนคำสารภาพรักโดยวิธีการต่างๆที่ปรากฏให้เห็น ดังเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ที่วัยรุ่นชายเขียนจดหมายรักแล้วพับเป็นจรวดร่อนไปให้ผู้หญิงคนที่เขาชอบ เช่นเดียวกันกับวัยรุ่นในภาพยนตร์เรื่อง เจ็ม เจ็ม แล้วก็จ๋า ที่เขียนจดหมายรักใส่ลงไปในกระถางใส่ขนมที่วัยรุ่นหญิงซื้อไปรับประทาน หรือการเขียนจดหมายรักแล้วพับเป็นเรือส่งไปตามรางน้ำในห้องน้ำ จากห้องน้ำนักเรียนชายไปยังห้องน้ำนักเรียนหญิง หรือการเขียนคำสารภาพรักลงบนลูกวอลเลย์บอลแล้วตีไปให้วัยรุ่นหญิงขณะที่กำลังเรียนวิชาพลศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป

นอกจากนี้ยังพบว่าเนื้อหาภาพยนตร์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในด้านความรักของวัยรุ่น ยังปรากฏให้เห็นทั้งที่เป็นความรักที่สมหวังและผิดหวัง กล่าวคือ ในตอนจบของเรื่องคู่รักสามารถปรับความเข้าใจกันได้ ถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรคมาขัดขวางความรักบ้างก็ตาม ดังเช่น คู่ของกษณะ กับ จินดาหรา ในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกหลุดไม่อยู่ และ คู่ของมะลิกับแนน ในภาพยนตร์เรื่อง แชะ แชะ แชะ เจอแจ้วแหว และสำหรับความรักที่ผิดหวังหรืออกหัก มีการนำเสนอให้เห็นถึงหนทางในการแก้ปัญหาด้วยวิธีต่างๆทั้งถูกและผิด เช่น วิธีการทำร้ายตนเอง ดังตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง เท่ ส้ม อ๋อง ซึ่งปรากฏภาพ เท่ ดื่มเหล้าจนเมาเมื่ออกหักเพราะทราบว่า ส้ม มีคนรักอยู่แล้ว หรือ แด๋ว ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ที่กินยาฆ่าตัวตาย เมื่อทราบว่า ครูทองเอก เป็นแฟนกับ ครูปัทมา เช่นเดียวกับ ภาวิดา ในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกหลุดไม่อยู่ ที่ใช้เศษแก้วกรีดข้อมือตนเองเมื่อ จามิกา สารภาพว่าไม่ได้รัก ภาวิดา ในฐานะคนรัก วิธีการปองร้ายผู้อื่น ดังที่ จ๋อง ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป เมื่อทราบว่า แด๋ว รัก ครูทองเอก ก็โกรธและแค้นโดยการแอบไปตัดสายเบรครถมอเตอร์ไซค์ของ ครูทองเอก และการหนีหน้าผู้คนจากภาพยนตร์เรื่อง แชะ แชะ แชะ เจอแจ้วแหว แนนที่เข้าใจผิดคิดว่า มะลิ มีคนรักอยู่แล้ว จึงหนีเพื่อนๆ ไปนั่งเรือและตกปลากับบิดา นอกจากการเสนอภาพการแก้ปัญหาทางด้านความรักโดยวิธีที่ผิดดังกล่าวแล้ว ภาพยนตร์บางเรื่องยังแสดงให้เห็นการแก้ปัญหาทางด้านการรักโดยการเสียสละ เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง เท่ ส้ม อ๋อง ซึ่งนำเสนอให้เห็นถึงปัญหาการสาม

เส้า อ๋อง ก็ยอมเสียสละความรักที่มีต่อ เท่ ให้กับ สัม โดย อ๋อง พูดกับ เท่ ว่า “สำหรับเราแล้ว การที่เห็นคนที่เรารักมีความสุข ก็เพียงพอแล้ว”

จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์เกือบจะทุกเรื่องเป็นการเสนอเรื่องราว การดำเนินชีวิตในด้านความรักที่เป็นความรักแบบกระจุกกระจิมของวัยรุ่น บางเรื่องอาจจะมีการ สอดแทรกปมปัญหาทางด้านความรัก และการแก้ปัญหาความรักแบบผิดๆ ถูกๆ ลงไปบ้าง แต่ใน ที่สุดปัญหาต่างๆ ก็จะได้รับแก้ไขและมักจะจบลงด้วยดี

1.4 การดำเนินชีวิตในด้านชีวิตครอบครัว

ภาพการนำเสนอการดำเนินชีวิตในด้านครอบครัวของวัยรุ่นพบว่า เมื่อมีการพูด ถึงครอบครัวของวัยรุ่นในภาพยนตร์ ส่วนใหญ่จะเป็นการกล่าวถึงครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ หรือ เป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น กล่าวคือ ถ้าพ่อ-แม่ไม่แยกทางกัน ก็จะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เสียชีวิต ยิ่ง ไปกว่านั้นยังปรากฏให้เห็นวัยรุ่นที่ไม่มีทั้งพ่อและแม่ แต่จะอาศัยอยู่กับญาติคือ ปู่หรือยาย ซึ่ง สะท้อนให้เห็นปัญหาในด้านชีวิตครอบครัวของวัยรุ่น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุหรือปมปัญหาหลักที่ ทำให้เกิดเป็นปัญหาระหว่างวัยรุ่นและผู้ปกครอง ซึ่งถูกนำเสนอไว้ในภาพยนตร์เรื่องต่างๆ ปม ปัญหาหนึ่งก็คือ การเกิดช่องว่างระหว่างวัยของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองมักจะไม่เข้าใจ ในธรรมชาติ ความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นอย่างแท้จริง ปัจจัยทั้ง 2 อย่างไม่ว่าจะ เป็นความไม่สมบูรณ์ของครอบครัว หรือการเกิดช่องว่างระหว่างวัยของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง จึงทำ ให้มีการเสนอภาพชีวิตในด้านชีวิตครอบครัวที่มีปัญหาของวัยรุ่นไว้ค่อนข้างมาก ดังเช่น โจ จาก ภาพยนตร์เรื่อง ผากฝันไว้เดี๋ยวจะเลี้ยวมาเอา หนีออกจากบ้านเนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับปู่ เพราะปู่มักจะ นำจดหมายของเขาไปอ่านก่อนเสมอ ทำให้ โจ ไม่พอใจมาก เช่นเดียวกับ ภาพยนตร์เรื่อง ตัวละครใน ภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกหลุดไม่อยู่ มีปัญหากับมารดา เนื่องจาก ภาพยนตร์เรื่อง โจ ไม่พอใจที่มีมารดามักจะนำ ผู้ชายไม่ซ้ำหน้ากันไปนอนที่บ้าน ภาพยนตร์เรื่อง โจ จึงหาทางออกโดยการหนีออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อน และ จามิกา ที่มีปัญหากับยายเพราะยายเข้มงวดในการเลี้ยงดู จามิกา มากจนเกินไป ทำให้ จามิกา ทนไม่ได้และหนีออกจากบ้านในที่สุด ในขณะที่ กษณะ จากภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกหลุดไม่อยู่ มีปัญหากับบิดา เนื่องจากบิดาของ กษณะ เป็นนักธุรกิจ จึงไม่มีเวลาดูแลและอบรมสั่งสอนลูกๆ แต่จะใช้การดูค่าเมื่อ กษณะ ทำความผิด ทำให้ กษณะ ไม่สนใจการเรียนและไปแข่งรถแข่งกับ เพื่อนๆ

จากการวิเคราะห์พบว่าการดำเนินชีวิตในด้านชีวิตครอบครัวของวัยรุ่น ภาพที่ เห็นส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่น และวัยรุ่นจะหาทางออกโดยการ

หนีออกจากบ้านไปหาเพื่อน แต่ก็มีภาพยนตร์บางเรื่องที่มีเมื่อพูดถึงครอบครัวของวัยรุ่นจะปรากฏภาพของครอบครัวที่อบอุ่น มีครบทั้งพ่อและแม่ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกหลุดไม่อยู่ ที่มี การนำเสนอภาพครอบครัวของ รักษา ใจจันทร์ จินดาหรา และจามิกร ซึ่งเป็นครอบครัวที่อบอุ่น พ่อ-แม่ เข้าใจในธรรมชาติ ความต้องการ และความเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น

จึงอาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมทางด้านการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงการเรียนที่ไม่เคร่งเครียด และไม่เอาจริงเอาจังนัก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยแห่ง การเที่ยวเตร่ สนุกสนานรื่นเริงกับเพื่อนฝูง เป็นวัยแห่งการเรียนรู้จักกับความรักซึ่งมักจะเป็นรักครั้งแรกที่ยังอ่อนประสบการณ์ในการแก้ปัญหา และเป็นวัยแห่งการเริ่มรับรู้ปัญหาชีวิตด้านต่างๆ เช่น ปัญหาของครอบครัว ได้แก่ ความแตกแยกของครอบครัว และผู้คนรอบข้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ เพื่อน ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญไม่น้อยไปกว่า พ่อ แม่ ผู้ปกครอง อย่างไรก็ตาม การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทั้ง 9 เรื่องยังคงอยู่ในกรอบแห่งวัฒนธรรมไทย แม้ว่า ภาพยนตร์ไทยในปี พ.ศ. 2535 จะมีวัฒนธรรมจากตะวันตกหรือต่างประเทศเข้ามาปะปนในเนื้อหาอยู่บ้าง แต่โดยรวมแล้วแนวคิดหลักเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ ที่ได้กล่าวไปแล้ว ยังคงอยู่ในจารีตประเพณีที่ดีงามของไทยอยู่

2. วัฒนธรรมทางด้านค่านิยมของวัยรุ่น

จากการศึกษาวัฒนธรรมด้านค่านิยมของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ ตัวละครวัยรุ่นในภาพยนตร์ได้แสดงบทบาทที่ปรากฏให้เห็นถึง ค่านิยมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ได้แก่ ค่านิยมทางด้านการแต่งกาย ค่านิยมทางด้านภาษา ค่านิยมทางด้านพฤติกรรม และค่านิยมทางการบริโภค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ค่านิยมทางด้านการแต่งกาย

สำหรับค่านิยมทางด้านการแต่งกายของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์นั้น โดยมากวัยรุ่นจะแต่งกายตามลักษณะที่เป็นอยู่จริงในชีวิตประจำวัน เช่น เมื่อไปโรงเรียนก็จะแต่งชุดนักเรียน ซึ่งพบว่าวัยรุ่นทั้งชายและหญิงมักจะใส่เสื้อนักเรียนตัวใหญ่ๆ ชายเสื้อจะต้องหลุดออกมาจากกระโปรงหรือกางเกงมากกว่าปกติ และสำหรับวัยรุ่นหญิงจะใส่กระโปรงค่อนข้างยาว ถ้าเป็นระดับอุดมศึกษาวัยรุ่นชายนิยมใส่เสื้อเชิ้ตสีขาวกับกางเกงยีนส์ ส่วนวัยรุ่นผู้หญิงก็จะใส่ชุดนักศึกษา แต่มีภาพยนตร์บางเรื่อง เช่น ภาพยนตร์เรื่อง ป๊อสำหรับบางวัน ซึ่งเป็นการนำเสนอเรื่อง

ราวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนนานาชาติ ดังนั้นจึงไม่มีชุดเครื่องแบบ ฟอรั่มนักเรียน แต่จะแต่งกายตามสบายไปเรียนหนังสือ คือใส่เสื้อแจ็กเก็ต ใส่เสื้อมีฮู้ด และใส่ เสื้อผ้าสีสะท้อนแสง การแต่งกายในกาลเทศะอื่นๆนั้น โดยมากพบว่าภาพยนตร์จะนำเสนอการ แต่งกายของวัยรุ่นที่มีลักษณะคล้ายๆกันในกลุ่ม และจะแต่งตัวตามสบาย กล่าวคือ สวมเสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ตกับกางเกงยีนส์ และมีการแต่งกายตามแฟชั่นในขณะนั้น เช่น ปีโยรส และจามิกร จะ นิยมใส่หมวกแก๊ป ส่วน กษณะ นิยมใส่แว่นตากันแดดไม่ว่าจะอยู่ในอาคารหรืออยู่กลางแจ้ง และ ใส่ตุ้มหู 1 ข้าง จากภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกจืดไม่อยู่

จากการวิเคราะห์เนื้อหาทางด้านวัฒนธรรมทางด้านค่านิยมการแต่งกายของวัยรุ่น ที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น พบว่า การแต่งกายของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์จะเป็นไปตามชุด ตามสบาย และตามสมัยนิยม นั่นก็คือ วัยรุ่นในยุคปี พ.ศ. 2535 นิยมใส่หมวกแก๊ป ใส่แว่นตากัน แดด ใส่เสื้อมีฮู้ด และเสื้อผ้าก็จะเป็นสีสะท้อนแสง ซึ่งลักษณะการแต่งกายดังกล่าวก็จะปรากฏให้ เห็นในภาพยนตร์ด้วย เพราะภาพยนตร์เป็นกระจกที่สะท้อนสังคมนั่นเอง

2.2 ค่านิยมด้านภาษา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาวัฒนธรรมทางด้านค่านิยมที่ปรากฏในภาพยนตร์ พบว่า ค่านิยมทางด้านภาษาของวัยรุ่นถูกนำเสนอไว้หลายประเด็นด้วยกันได้แก่ การพูดลดคำ การพูดคำ แสลงที่พูดกันทั่วไป และคำแสลงในรูปของการเลียนแบบภาษาในโฆษณาหรือเพลง การพูดทับ ศัพท์ภาษาต่างประเทศ และการพูดคำหยาบคาย

2.2.1 การพูดลดคำ

ค่านิยมทางด้านภาษาของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์พบว่า วัยรุ่นนิยมพูดลด คำโดยจะพูดเพียงสั้นๆ ย่อๆ แต่จะเข้าใจกันในกลุ่มของตนเอง เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึง พอสังเขป คำว่า “หญิง” ก็ย่อมาจากคำว่า “ผู้หญิง” ดังที่ เต้ะ พูดว่า “เบื่อน้ำหญิงโรงเรียนเรา” หรือ ถั่วพูดว่า “มีหญิงชมกว่าห่อวะ” หรือแม้แต่ โย วัยรุ่นผู้หญิงก็พูดว่า “โง่ ห้องเราไม่มีหญิง ให้จับเธอ” และ “ได้ข่าวว่าไปเข้าแถวจับหญิงแถวพานเธอ” คำว่า “พาน” ก็ย่อมาจากคำว่า “สะพาน” นอกจากนี้ยังมีคำว่า “อาจารย์” ที่พบว่าในภาพยนตร์วัยรุ่นมักจะถูกพูดว่า “จารย์” เพียง ย่อๆ เท่านั้น ดังเช่น นักศึกษาจะเรียกอาจารย์ก้าวหน้า ว่า “จารย์ก้าวหน้า” อยู่บ่อยๆ และคำว่า “ให้โง่” ที่ สีดา พูดมาจากประโยคเต็มๆ ว่า “ทำให้โง่หรือไม่ทำหรอก” ซึ่งเป็นตัวอย่างจากภาพ ยนตร์เรื่อง เฉ็ม เฉ็ม แล้วก็น้ำ

2.2.2 การพูดคำแสดง

คำแสดงที่ปรากฏในภาพยนตร์มีด้วยกัน 2 ประเภทคือ คำแสดงที่พูดกันทุกๆ ไป และ คำแสดงในรูปของการเลียนแบบภาษาในโฆษณาหรือเพลง โดยคำแสดงที่มีการพูดกันทุกๆ ไปและมีการนำเสนอในภาพยนตร์ โดยมากพบว่าคำเหล่านั้นจัดเป็นคำร่วมสมัย กล่าวคือ ไม่เพียงแต่กลุ่มวัยรุ่นเท่านั้นที่พูดคำแสดง แต่เรายังจะได้ยินคนนิยมนำไปพูดกันอย่างแพร่หลาย ดังเช่น คำว่า “เจ๋ง” ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป เมื่อเพื่อนๆ เห็นตุ้ยเดินมากับผู้หญิงคนหนึ่งในงานวิชาการ จึงคิดว่าเป็นแฟนกัน แต่พอสักครู่ทั้งสองคนก็แยกกันเดิน เพื่อนๆ จึงพูดขึ้นว่า “โธ่ นึกว่าเจ๋ง” ซึ่งคำว่า “เจ๋ง” ในภาษาวัยรุ่นนั้นมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า ดีหรือยอดเยี่ยม นั่นเอง ซึ่งคำว่า “เจ๋ง” มีความหมายเดียวกันกับคำว่า “แจ๋ว” ที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์เรื่อง แชะ แชะ แชะ 2 ฉบับโปร่งใส ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นชายซึ่งเป็นนักศึกษาแผนกช่างภาพ ของวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ได้จัดให้มีการฝึกถ่ายรูปในสตูดิโอแก่กลุ่มวัยรุ่นหญิง นักศึกษาชมรมกิจกรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยจะมีนางแบบมาเป็นแบบให้ถ่ายรูป 1 คน และก่อนที่ทุกคนจะได้เห็นหน้านางแบบ เมื่อบอกว่าขอให้ปิดไฟก่อน และเมื่อไฟค่อยๆ เปิดสว่างขึ้น ทุกคนจึงเห็นรูปร่างของนางแบบด้านหลังและต่างก็พูดว่า “แจ๋วมาก หุ่นแจ๋ว” ซึ่งมีความหมายว่า ดี หรือยอดเยี่ยมนั่นเอง

หรือคำแสดงที่มีความหมายว่า “โง่” ก็ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์เช่นกัน ในเรื่อง แชะ แชะ แชะ เจอแจ๋วแห้ว แน่นพูดกับมะลิเพราะมะลิทำให้สัญญาณกันขโมยรถของเธอ ดั่ง แล้วมะลิบอกว่าจะมาดูรถของแน่ว่าบุบตรงไหน แน่นจึงพูดว่า “นี่คุณอย่าโน้มไปหน่อยเลย” ซึ่งหมายความว่า อย่าทำเป็นโง่ไปหน่อยเลย และคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า โนม ก็คือคำว่า “บื้อ” เมื่อมะลินำผ้าอนามัยไปแจกพี่ๆ ปิง และหะเหลิม โดยบอกเพื่อนๆ ว่านี่เป็นผ้าเย็บยี่ห้อใหม่ ทำให้พี่ๆ แปลกใจและบอกมะลิว่า “เอ็งบื้อจริงๆ หรือแกล้งบื้อวะ” ซึ่งคำว่าบื้อของวัยรุ่นนั้นจะมีความหมายเหมือนกับคำว่า “โง่” นั่นเอง นอกจากนี้ยังมีคำว่า “ซื่อบื้อ” และ “โหลยโท่ย” ที่มีความหมายเดียวกัน และถูกนำเสนอในภาพยนตร์เรื่อง เฉ็ม เฉ็ม แล้วก็น้ำ กลุ่มนักศึกษาชายกำลังเล่นบาสเก็ตบอล แล้วลูกกระเด็นไปทางที่อาจารย์ก้าวหน้าเดินอยู่พอดี แต่อาจารย์ก้าวหน้าไม่รับลูกบอลกลับหลบแทน นักศึกษาจึงพูดขึ้นว่า “โธ่ ซื่อบื้อ โหลยโท่ยจริงๆ แค่นี้ก็รับบอลไม่ได้”

คำว่า “ชิบเป๋ง” ที่มีความหมายเดียวกับคำว่า “เซ็ด” และ “โคตร” คือหมายความว่า มาก ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง มอแกน 99 ครั้งก็ถึงได้ หม่อมพูดถึงเจ้าแม่สมุทรว่า “กะล่อนชิบเป๋ง หม่อมอยากฉีกหน้ากากนั่งตัวดีนี่จัง” หรือในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกจืดไม่อยู่ ตอนที่กษณะแข่งรถซิ่งกับแก๊งค์แมงป่อง สักคาพูดกับจามิกรว่า “ถ้าแพ้ก็ไม่มีอะไรเพราะพี่ณะกะไอ้โย

รวชี่ด” และในภาพยนตร์เรื่อง ปื่อสำหรับบางวัน นิว พุดกับ บีเวอร์ และเรีฟว่า “เมื่อเข้ากูเจอ
อีกคน ไอ้โฮ โครตสวยเลย ใส่ชุดสีแดง” ซึ่งคำว่า โครตสวย มีความหมายว่า สวยมากจริงๆ

คำว่า “แหง” ในภาพยนตร์เรื่อง มอแกน 99 ครั้งก็ถึงได้ เมื่อหม่องยังพูดว่า “เนี้ย
แหละ 18 มงกฏแหงๆเลย” คำว่า “แหงๆ” เป็นศัพท์แสลงที่มีความหมายว่า “แน่นอน” และเมื่อวัย
รุ่นรู้สึกเบื่อ ก็มักจะพูดว่า “เซ็ง” คำดังกล่าวถูกนำเสนอในภาพยนตร์เรื่อง มอแกน 99 ครั้งก็ถึงได้
เมื่อวัยรุ่นทั้ง 5 คนทราบว่าพวกเขาจะไม่ได้ไปเที่ยวเกาะสิมิลันเพราะเรือเสียต้องนำกลับไปซ่อม
และยังต้องค้างบนเกาะอีก 5 วัน หม่องก็เริ่มบ่นว่า “เซ็งชะมัด” ซึ่งเป็นศัพท์ที่วัยรุ่นนิยมพูดกันจน
ติดปาก เมื่อพวกเขาพบกับเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา ทำให้อารมณ์ไม่ดี หรือคำว่า “กึช” ที่
ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน เมื่อเซงรับปากกับวัยรุ่นทั้ง 5 คนว่าจะพาพวกเขาไปเที่ยวเกาะ
มอแกน เซงจึงนำวัยรุ่นทั้ง 5 คนไปที่ท่าเรือเพื่อจะไปขึ้นเรือที่เขาขับมา โหมนั้นเมื่อเห็นเรือก็พูด
ขึ้นว่า “เนี้ยเหอเรือลำใหญ่ กัญฉิบหายเลย ไม่ไปด้วยหรือกหมกแล้ว” ซึ่งมีความหมายว่า เรือลำ
เล็กน่ารักมากเสียจนไม่น่าเชื่อว่าจะพาพวกเขาไปถึงเกาะมอแกนได้ และเมื่อวัยรุ่นรู้สึก
เสียหน้า เขาก็จะพูดว่า “เสียฟอร์ม” ดังปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกจุดไม่อยู่ เมื่อจามิกร
ขอโทษตำรวจเนื่องจากเขาขับรถเร็วเกินกำหนดตัดคาคาที่นั่งรถไปด้วยก็พูดว่า “โไร้อัจ เสียฟอร์ม
หมด” ซึ่งหมายความว่า เสียหน้า

นอกจากนี้คำแสลงที่วัยรุ่นนิยมพูดอีกคำก็คือ คำว่า “กวน” ซึ่งปรากฏในภาพ
ยนตร์เรื่อง “ชะ ชะ ชะ เจอแจ้วแหว” มีความหมายว่า “ทำให้โมโห” ในตอนที่พี่จิดกำลัง
เล่าเรื่องตลกให้ มะลิ ปิง พุยและหะเหลิมฟังว่าเขาเคยรู้จักคนๆ หนึ่งค้ายาเสพติดแต่ถูกจำคุกแค่ 3
วันเอง ทุกคนไม่เชื่อ พี่จิดจึงบอกวาก็เพราะพอวันที่ 4 เขาก็ถูกยิงเป่าข้างโง หะเหลิมจึงพูดว่า
“โคตรกวนเลย” หรือเมื่อเอกรู้ความจริงว่าหะเหลิมหูไม้ดี จึงพูดว่า “อ้าว หูไม้ดีหรือหรือ นึกว่า
กวน” คำว่า “จ้อยแคว” เมื่อจินดาหราชุดกับจามิกรตอนที่พ่อ-แม่กลับมาแล้วจูดจามิกร จินดาหราช
ก็พูดว่า “เป็นโง่จ้อยแควไปเลย” ซึ่งหมายความว่า โคนดูเสียจนเศร้าไปเลยหรือซึมไปเลย คำว่า
“ปอด” ซึ่งมีความหมายว่า กลัว โดยปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกจุดไม่อยู่ จามิกรให้
กษณะขับรถของเขาและเขาเอารถของกษณะมาขับเพราะฝีมือการขับรถซึ่งของกษณะดีกว่า สักคาก็
ล้อจามิกรว่า “ปอดรีเปล่า”

คำว่า “เป็นกรีด” ที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกจุดไม่อยู่ ตอนที่ภาวิดา
พาจามิกาไปทานข้าวแล้วเผชิญพบกับกษณะซึ่งก็นั่งอยู่ในนั้นด้วย จามิกามองและยิ้มให้กษณะ ทำ
ให้ภาวิดาโกรธและถามว่าจามิกาชอบกษณะหรือเปล่า จามิกาปฏิเสธ ภาวิดาจึงพูดว่า “ดีแล้ว
เพราะผู้หญิงส่วนใหญ่พอเห็น ไอ้เนี่ยแล้วเป็นกรีดกันหมด” ซึ่งหมายความว่า ชอบมากนั่นเอง

สำหรับคำแสดงในรูปของการเลียนแบบภาษาในโฆษณา หรือเพลงนั้น จาก การวิเคราะห์พบว่า เนื้อหาของภาพยนตร์ไทยเรื่อง “ชะชะชะ 2 ฉบับโปร่งใส” ปรากฏให้เห็นการใช้คำพูดที่เลียนแบบมาจากภาษาในภาพยนตร์โฆษณาหรือจากเพลงของวัยรุ่นอยู่บ่อยๆ เช่น กลุ่มวัยรุ่นไปรับจ้างเสียนายทุนคนหนึ่งถ่ายภาพยนตร์ควบอย แต่เนื่องจากมีการ Take มากจนเกินไป เสียนายทุนจึงบอกเลิกจ้าง พี่จืดหัวหน้ากลุ่มวัยรุ่นโกรธมากกล่าวว่านายทุนว่าเป็นพวกเห็นแก่ได้ ไม่รู้จักศิลปะ แต่บ๊องบอกว่าให้พี่จืดรับเงินจากนายทุนแล้วกลับกันคิดว่า พี่จืดจึงพูดขึ้นว่า “แต่แต่ไม่สะใจ” ซึ่งคัดแปลงมาจากคำพูดในภาพยนตร์โฆษณาว่า “แต่แต่กินไม่ได้” และ “ฝากไว้ก่อนเออะโอพาร์” ซึ่งก็เป็นคำพูดในภาพยนตร์โฆษณาชุดกระเบื้องยี่ห้อโอพาร์ และขณะที่กลุ่มวัยรุ่นกำลังตกลงกันว่าจะไปพัฒนาหมู่บ้านโคกอีเปาะซึ่งยากจนและกันดารกันหรือไม่ เมื่อทุกคนเห็นด้วย พี่จืดจึงพูดขึ้นว่า “ไปไหนไปด้วย กูช่วย 2 บาท” ซึ่งนำมาจากบทเพลงของวงดนตรีวัยรุ่นชื่อ “วงสามโทน” ชื่อเพลง “ขบวนการโป๊ง โป๊ง ซิ่ง” ที่ว่า “ไปไหนไปด้วยขอช่วย 2 บาท” ซึ่งมีความหมายว่า เมื่อทุกคนเห็นว่าจะอย่างไรก็เห็นด้วยและจะให้ความร่วมมือด้วยนั่นเอง

หรือในภาพยนตร์เรื่อง เท่ ส้ม อ่อง กลุ่มของอ่องซึ่งประกอบไปด้วย อ่อง นกและเพื่อนผู้หญิงอีก 1 คน กำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ในโรงอาหารของวิทยาลัย และขณะนั่นเอง เท่ก็เดินเข้าไปในโรงอาหารเช่นกัน อ่องเห็นเท่จึงบอกกับนกและเพื่อนอีกคนหนึ่งว่า ผู้ชายคนนั้นชื่อเท่ ซึ่งนกก็ตอบกลับไปว่า “ชื่อเท่นั้นนะ เท่แต่กินไม่ได้นะสิ” ซึ่งคำพูดนี้เป็นสำนวนที่วัยรุ่นนิยมพูดกัน จนเกิดเป็นวัฒนธรรมทางด้านภาษาของวัยรุ่นเลยทีเดียว กล่าวคือ หากวัยรุ่นพบเห็นผู้ใดมีพฤติกรรมที่ดูดีหรือที่พวกเขาใช้คำว่า “เท่” พวกเขา ก็จะพูดสำนวนที่ว่า “แต่แต่กินไม่ได้” หมายความว่า “คนๆ นั้นดูดีแต่ความเท่นั้นก็ไม่มีประโยชน์อันใด” นั่นเอง เช่นเดียวกับภาพยนตร์เรื่อง ชะชะชะ เจอแจ้วแห้ว หะเหลิมไปมีเรื่องกับเพื่อนนักศึกษาแผนกก่อสร้างจนถูกต่อขมมานั้น บ๊องไปฟ้องพี่จืดซึ่งพี่จืดก็ต้องการเอาเรื่องเอกแต่บ๊องก็ห้ามไว้แล้วบอกว่า “อย่าเลยศักดิ์ศรีกินไม่ได้หรอก” ซึ่งพี่จืดก็ตอบกลับมว่า “กินไม่ได้แต่เท่ไว้” ซึ่งก็เป็นภาษาที่วัยรุ่นนิยมพูดกันและสะท้อนออกมาทางภาพยนตร์ด้วย แสดงให้เห็นว่าภาษาที่วัยรุ่นพูดและมีการนำเสนอในภาพยนตร์นั้นเป็นคำพูดที่ออกเสียงง่ายๆ เป็นคำที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ของวัยรุ่นและจัดเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นคำพูดที่คนทุกวัยนำมาพูดกันจนเป็นที่นิยมของคนในสังคม

2.2.3. การพูดทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

การที่ค่านิยมการพูดทับศัพท์ภาษาต่างประเทศของวัยรุ่นปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ แสดงให้เห็นถึงการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกทางด้านภาษาเข้ามา ซึ่งภาพยนตร์ที่มีการนำ

เสนอคำนิยามดังกล่าวนี้ ได้แก่ภาพยนตร์เรื่อง ผากฝันไว้เดี่ยวจะเลี้ยวมาเอา โจ นานาและไกรพารั้งไปเที่ยวที่หมู่บ้านชาวเขานั้น ไกรก็พูดกับโจและนางว่าฝรั่งพวกนี้ชอบอะไรกันก็ไม่รู้ อย่างเมื่อวานก็ชนซื้อเครื่องเงินกันไปเยอะแยะเขาเลขพันค่า Com ไปพันกว่าบาท โดยคำว่า Com ในที่นี้มาจากคำว่า Commission หรือ ภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน ยังก็ เห็นแร็ป เข้าไปพูดคุยกับ นีนี้ ซึ่งเป็นญาติของเขา ยังก็จึงพูดกับ ไทสันว่า “แม่งจิบนี่นี่ญาติข้า หน้าไม่ค่อยถูกสเป็กวะ” ซึ่งคำว่า สเป็ก เป็นคำศัพท์ที่วัยรุ่นนิยมพูดโดยนำมาจากภาษาอังกฤษคือ Spec

2.2.4. การพูดคำหยาบคาย

เนื้อหาของภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางด้านภาษาของวัยรุ่นที่ปรากฏอีกลักษณะหนึ่งก็คือ การพูดคำหยาบคาย จากการวิเคราะห์พบว่า วัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นผู้ชายจะมีคำนิยามในการพูดคำหยาบคายกับกลุ่มเพื่อนของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสนิทสนม ดังเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกหลุดไม่อยู่ และภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน ได้สะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นชายส่วนมากมักจะพูดคำหยาบคายกับกลุ่มเพื่อนของพวกเขา เช่นพูดคำว่า แม่ง จิบหาย ไอ้ กู มึง และวัยรุ่นมักจะมีคำพูดติดปากซึ่งบางครั้งจะไม่มี ความหมาย แต่มักจะพูดต่อท้ายหรือใช้นำหน้าคำพูดทั่วไป เช่นคำว่า “แม่ง” เมื่อทะเลียมเห็นพี่กำลังให้เงินขทานจำนวน 100 บาท จึงพูดแซวว่า “แม่ง เวลากินแม่งเหนียว ทีขทานแม่งให้ตั้งร้อย แม่งเวอร์” และเมื่อวัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นชายคุยกับเพื่อนๆในกลุ่มของพวกเขา พวกเขามักจะใช้คำพูดหรือภาษาที่ไม่ค่อยจะสุภาพเท่าไรนัก เช่น สรรพนามที่ใช้แทนตัวเองว่า “กู” และใช้แทนตัวเพื่อนว่า “มึง” ดังในตอนที่กลุ่มวัยรุ่นไปฝึกการดำรูปที่ปราสาทเขาพนมรุ้ง แต่เมื่อถึงเวลาจะกลับทะเลียมได้หายไปเพื่อนๆจึงเข้าไปช่วยกันตามหาภายในปราสาท ทำให้พบกับผีซึ่งก็คือทะเลียมที่ปลอมตัวไปหลอกเพื่อนๆ ทุกคนกลัวมากพากันไปรวมอยู่ด้วยกัน พี่จึงพูดขึ้นว่า “ใครมาเขี่ยวรรคภูวะ เหม็นจิบหาย”

2.3. คำนิยามด้านพฤติกรรม

จากการที่เนื้อหาของภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่โรงเรียนดังที่ได้กล่าวไปแล้ว จึงทำให้พฤติกรรมของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีต่อเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นการเล่นสนุกสนานกับเพื่อนหรือการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ดังนั้น พฤติกรรมที่แสดงออกมาของวัยรุ่นและปรากฏในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จึงเป็นพฤติกรรมของวัยรุ่นกับเพื่อนวัยเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นก็ยังมีพฤติกรรมต่อผู้ใหญ่ซึ่งปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

2.3.1 พฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีต่อผู้ใหญ่

จากการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีต่อผู้ใหญ่ที่ปรากฏให้เห็นและถูกนำเสนอในภาพยนตร์นั้น จะเห็นว่าวัยรุ่นในภาพยนตร์ยังคงมีความเคารพนับถือผู้ที่อาวุโสกว่า ได้แก่ ครู-อาจารย์ และผู้ปกครอง วัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยมีความสนิทสนมกับครู - อาจารย์มาก การผูกเรื่องของภาพยนตร์ไทยที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษาและอาจารย์มักจะนำเสนอให้เห็นถึงการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างคุณครูกับลูกศิษย์ ดังเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง เลื่อม เลื่อม แล้วก็ล่า ที่ลูกศิษย์ช่วยกันเชียร์ให้ครูก้าวหน้าจีบ สีดา ลูกสาวของอาจารย์ใหญ่ โดยการขี้อวดจักรยานและให้ครูก้าวหน้านั่งซ้อนท้ายเพื่อไปยังบ้านของ สีดา หรือเมื่อถึงวันงานครบรอบวันเกิดของวิทยาลัย นักศึกษาชายก็ไปขอร้องให้ครูก้าวหน้าขึ้นไปร้องเพลงบนเวที โดยนักศึกษาเดินเป็นทางเครื่อง ซึ่งครูก้าวหน้าก็เต็มใจทำให้ และในภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน ที่นักเรียนช่วยกันออกอุบายให้ ครูนิค ได้มีโอกาสพบกับ ครูมารีสา โดย ยังก็ ไปขอร้องให้ ครูมารีสา ไปร่วมงานวันเกิดของ นินี่ ที่บ้าน ทั้งๆที่ความจริงแล้ววันนั้นไม่ใช่วันเกิดที่แท้จริงของ นินี่ นอกจากการกระทำแล้ว คำพูดก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีท่าทีต่อครู-อาจารย์ในรูปแบบที่เป็นเพื่อนมากกว่าดังที่วัยรุ่นมักจะเรียก อาจารย์ ว่า “จารย์” และเมื่ออยู่ในห้องเรียน วัยรุ่นก็มักจะพูดแซวอาจารย์เสมอๆ เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง เลื่อม เลื่อม แล้วก็ล่า ที่นักศึกษาชายคนหนึ่งถามอาจารย์ก้าวหน้าว่า “อาจารย์มีแฟนหรือยัง ยอดเขาจะยกน้องสาวให้” หรือในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป ที่นักเรียนแผนกวิทย์ถามครูปีทมาซึ่งเป็นครูฝึกสอนในขณะที่กำลังเรียนหนังสือว่า “ครูมีแฟนหรือยัง” และ “ครูเคยประกวดนางงามหรือเปล่า” จากท่าทีดังกล่าวก็เนื่องมาจากการที่ในยุคสมัยปัจจุบันนี้ วัยรุ่นมักจะนิยมที่จะรับเอาแบบอย่างพฤติกรรมซึ่งเป็นวัฒนธรรมวัยรุ่นตะวันตกมาปฏิบัติตนเอง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าวัยรุ่นในภาพยนตร์จะมีท่าทีที่แสดงถึงความเป็นเพื่อนกับ ครู-อาจารย์ แต่ก็ยังมีลักษณะของความเคารพครู ซึ่งปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป เมื่อ จ่อง ซึ่งเป็นตัวละครวัยรุ่นชายเมื่อเรียนจบจากโรงเรียนไปแล้วก็จะกลับไปเยี่ยม อาจารย์นวลศรี ที่โรงเรียนทุกปี นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมของวัยรุ่นต่อผู้ปกครองซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเคารพ นับถือมากกว่าท่าทีที่วัยรุ่นมีต่อครู-อาจารย์ ดังในภาพยนตร์เรื่อง ครั้งนี้โลกหลุดไม่อยู่ ที่ จามิกร จะรู้สึกกังวลใจและกลัวเมื่อจะต้องสารภาพกับบิดา-มารดา เรื่องที่ จามิกร ให้ กษณะ ขอยืมรถไปแข่งรถซึ่ง จนเป็นเหตุให้รถได้รับความเสียหาย ทั้งนี้เพราะ จามิกร เกรงว่าจะถูกบิดาคว่านั่นเอง หรือท่าทีของวัยรุ่นในภาพยนตร์เรื่องเดียวกันที่มีต่อผู้สูงอายุ ญาติผู้ใหญ่ เช่น จินดาหรา จามิกา และจามิกร จะรู้สึกกลัวและนอบน้อมต่อคุณยายมาก

2.3.2 พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

จากการที่การดำรงชีวิตของคนไทยในปี พ.ศ. 2535 ก่อนข้างจะมีความก้าวล้ำนำสมัยไปตามเศรษฐกิจและกระแสความเปลี่ยนแปลงต่างๆของโลก นับตั้งแต่ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ตลอดจนไปจนถึงการแสดงออกในรูปแบบต่างๆซึ่งมีปรากฏให้เห็นมากในปัจจุบัน ลักษณะดังกล่าวนี้ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ไทยวัยรุ่นปี พ.ศ. 2535 ในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของตัวละครดังปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์เรื่อง “เท่ ส้ม อ่อง” ตัวละครเอกคือ อ่อง มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศคือเป็นทอม ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ปรากฏให้เห็นทางการแต่งกาย กิริยาท่าทาง และการพูด ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายผู้ชาย และจะนิยมชมชอบผู้หญิงเช่นเดียวกับผู้ชาย เช่นเดียวกับกับ ภาพยนตร์ในภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกคุณไม่อยู่ นอกจากนี้ยังมีตัวละครประกอบที่ชื่อ ชลอ ในภาพยนตร์เรื่องเดียวกันนี้ที่เป็นผู้ชาย แต่การพูด กิริยาท่าทางเป็นผู้หญิง และนิยมชมชอบผู้ชายด้วยกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เรียกว่า เกย์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ปรากฏให้เห็นมากในสังคมไทยยุคนี้ และยังสะท้อนให้เห็นในภาพยนตร์ไทยด้วย ซึ่งสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวก็มีมากมาย โดยหากจะวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของตัวละครในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าวนี้ จะพบว่า ภาพยนตร์ในภาพยนตร์ไทยเรื่อง ครึ่งนี้โลกคุณไม่อยู่ มีพฤติกรรมเป็นทอมเนื่องจากครอบครัวมีปัญหา กล่าวคือ พ่อ-แม่ของภาวิดาแยกทางกันโดยภาวิดาอยู่กับมารดาซึ่งไม่เอาใจใส่ดูแลลูก และมักจะพาผู้ชายไม่ซ้ำหน้าไปนอนที่บ้าน ภาวิดาจึงรู้สึกเกลียดชังผู้ชายทุกคนในโลกเพราะเธอมีความคิดว่าผู้ชายเป็นเพศที่เอาเปรียบผู้หญิงและมักจะเป็นฝ่ายได้เปรียบเสมอ ภาวิดาจึงประชดชีวิตโดยการทำตัวเป็นทอมและหัน ไปจีบผู้หญิงด้วยเหตุผลที่ว่า ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมีผู้ชายก็สามารถมีความสุขได้ อ่อง ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง เท่ ส้ม อ่อง มีพฤติกรรมเป็นทอมเพราะเป็นไปตามยุคสมัย แต่ในความรู้สึกที่แท้จริงแล้ว อ่องเป็นผู้หญิงเต็มตัว ทั้งนี้เพราะเธอหลงรัก เท่ แต่เพื่อที่จะสามารถใกล้ชิด เท่ ได้ อ่องจึงจำเป็นต้องทำตัวเป็นทอม ไม่สนใจผู้ชาย

จากการวิเคราะห์ตัวละครในภาพยนตร์ไทยวัยรุ่นปี พ.ศ. 2535 ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สรุปได้ว่าตัวละครวัยรุ่นที่เป็นทอม มีสาเหตุมาจาก 2 ประการ คือ 1. ครอบครัวมีปัญหา จึงต้องการประชดชีวิต และ 2. ทำตามความนิยมของสังคมในยุคสมัยนั้น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นในภาพยนตร์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นถูกนำเสนอในทางบวกมากกว่าทางลบ กล่าวคือ พวกเขาจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนและคนรอบข้างมากกว่าที่จะถูกรังเกียจ ดังในภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกคุณไม่อยู่ พบว่า ภาพยนตร์ ซึ่งมีพฤติกรรมเป็นทอม แต่ก็ได้รับการยอมรับจากเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน เช่น จินดาหราและจามิกา เห็นได้จากการที่ ภาวิดา มักจะไปนอนที่บ้านของ จินดาหรา อยู่เสมอๆเมื่อทะเลาะกับมารดา หรือการที่ คุณชายซึ่งเป็นคนหัวโบราณและไม่ต้องการให้ จามิกา มีเพื่อนต่างเพศ

แต่กลับยอมรับ วิภาดา ให้คอยดูแล จามิกอย่างสนิทสนม แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์เรื่อง อนึ่งคิดถึงพอสังเขป นั้น ถูกนำเสนอในทางบวกมากกว่าในทางลบนั่นเอง และในภาพยนตร์เรื่อง เท่ สัม อ๋อง นั้นก็พบว่า อ๋อง ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ก็เป็นทอม แต่ก็ได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือไม่ว่า อ๋อง จะทำกิจกรรมอะไร เช่น อ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียน หรือการไปรับประทานอาหารภายในมหาวิทยาลัย อ๋อง มักจะมีเพื่อนผู้หญิงร่วมทำกิจกรรมกับเธอด้วยทุกครั้ง หรือแม้แต่ เท่ เองซึ่งในตอนแรกแสดงความประหลาดใจกับพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อเขารู้จักกับ อ๋อง แล้ว ความรู้สึกของ เท่ ที่ถูกนำเสนอก็เป็นไปในทางบวกมากกว่าในทางลบเห็นได้จากการที่ เท่ เป็นเพื่อนที่สนิทกับอ๋อง โดยที่ตัวละครวัยรุ่นทั้ง 2 คนจะคอยช่วยเหลือกันอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นการที่ อ๋อง ช่วยเหลือและแนะนำ เท่ ในการจีบ สัม ด้วยวิธีต่างๆ และคอยปลอบใจเมื่อ เท่ ผิดหวังและมีปัญหาในเรื่องของความรักรัก

2.4. ค่านิยมด้านการบริโภค

ค่านิยมด้านการบริโภคอาหารของวัยรุ่นจะปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ พบว่า วัยรุ่นนิยมรับประทานอาหาร Fast Food จำพวก แฮมเบอร์เกอร์ ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกคุณไม่อยู่ ในฉากที่กลุ่มวัยรุ่นแก๊งค์สี่เสือและแก๊งค์แมงป่องนัดพบกันที่ร้านอาหารประเภท Fast Food เพื่อตกลงกันในการแข่งรถซึ่ง และในฉากที่ กษณะ จินดาหรา และเพื่อนๆ ไปเที่ยวชายทะเลเพื่อเป็นการฉลองหลังจากสอบเสร็จ จินดาหรา แก้ว และหม่อมก็เข้าไปซื้อแฮมเบอร์เกอร์ ฮอทดอก และแซนด์วิช กันในร้านอาหารที่เป็น Fast Food

นอกจากอาหารประเภท Fast Food แล้ว วัยรุ่นยังนิยมรับประทานอาหารฝรั่งอีกด้วยดังในภาพยนตร์เรื่อง เจ้ม เจ้ม แล้วก็ซ่า ในฉากที่ศิษยาธิการและอาจารย์ก้าวหน้าไปรับประทานอาหารที่บ้านของสีดา สีดาก็ได้ทำอาหารฝรั่ง คือ สเต็ก และซุบน้ำใสแบบฝรั่งให้แขกที่ไปเยี่ยมเยียนรับประทานอาหาร และในภาพยนตร์เรื่อง ป้อสำหรับบางวัน ในฉากที่วัยรุ่นเข้าไปรับประทานอาหารในร้านอาหารแห่งหนึ่ง พวกเขาถึงสั่งอาหารฝรั่ง คือ ข้าวผัดอเมริกัน รับประทาน

แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากค่านิยมด้านการบริโภคอาหารในแนวตะวันตกของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยแล้ว ยังปรากฏให้เห็นค่านิยมการบริโภคอาหารไทยๆ ด้วย ดังในภาพยนตร์เรื่อง เจ้ม เจ้ม แล้วก็ซ่า พบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงนิยมซื้อขนมไทย เช่น ขนมกล้วย รับประทาน นอกจากนั้นนักศึกษาคณะพยาบาลวิทยาลัยห้วยถั่วยังมีฝีมือในการทำขนมไทยๆ จำพวก ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง และเม็ดยกุนน ดังที่อาจารย์ใหญ่ของวิทยาลัยห้วยถั่วเชิญให้เสี้ยมเต้า ฆมนมไทยฝีมือ

นักศึกษา และพูดว่า “ฝีมือของนักศึกษาที่นี้ล่ะ” แสดงให้เห็นว่าถึงแม้วัยรุ่นจะรับเอาวัฒนธรรมการบริโภคอาหารมาจากตะวันตก โดยการนิยมรับประทานอาหาร Fast Food และอาหารฝรั่งซึ่งปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ไทยก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังคงอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยคือ การรับประทานอาหารไทยและการทำขนมไทย นั่นเอง

ทั้งนี้ การบริโภคไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การรับประทานอาหารเท่านั้น แต่ในที่นี้จะหมายรวมถึงการจับจ่ายใช้สอยของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยด้วย พบว่าวัยรุ่นมักจะต้องการซื้อของตามอย่างเพื่อนๆ ดังในภาพยนตร์เรื่อง ครึ่งนี้โลกคุณไม่อยู่ ที่ จามิกร ขอให้บิดาซื้อรถมอเตอร์ไซค์ซอเปอร์ให้เขาด้วยเหตุผลที่ว่า “เพื่อนๆ ที่โรงเรียนเขามีกันหมดแล้ว” โดยเขาไม่ได้คำนึงถึงเหตุผลอันควร แต่เมื่อเพื่อนๆ เขาก็ต้องการมีบ้างเพื่อไม่ให้หน้าเพื่อน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2535 สรุปว่า เนื้อหาวัฒนธรรมที่ปรากฏในภาพยนตร์โดยรวมแสดงให้เห็นถึงความสนุกสนานทั้งในด้านการเรียน การเที่ยวเตร่กับเพื่อน ด้านความรัก และชีวิตครอบครัวของวัยรุ่น มีการสอดแทรกปัญหาไว้บ้างไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านความรักหรือปัญหาภายในครอบครัว แต่ปัญหาดังกล่าวก็จะจบลงด้วยดีในที่สุด นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังนำเสนอวัฒนธรรมทางด้านค่านิยมของวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นค่านิยมทางด้านการแต่งกาย ด้านภาษา ด้านพฤติกรรม และด้านการบริโภค ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2535 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์เป็นตัวแทนแสดงให้เห็นภาพวัฒนธรรมของวัยรุ่นในยุคปี พ.ศ. 2535 ซึ่งเมื่อผู้ชมไปชมก็จะรับเอาวัฒนธรรมเหล่านั้นมา ในขณะที่ภาพยนตร์เองก็นำวัฒนธรรมในแต่ละแง่มุมที่ปรากฏในสังคมในยุคนั้นมาเสนอด้วย